

Một ngày trong cuộc sống

Tên: Nguyễn Thị Thanh Dung
Thị trấn: Núi Thành, 28 Tháng 10 Năm 2010 08:00

Khi chuông đồng hồ báo thức vang lên là anh Bông thức dậy đầu tiên, đèn trong bathroom bật sáng choang cũng đã làm cho anh tỉnh dậy ngay lập tức, thoát ra khỏi giấc mơ u ám.

Xong phần vệ sinh cá nhân anh vào phòng ngủ đánh thức Tabi và Betsy, hai đứa trẻ ngoan luôn lóc trong đồng cỏ chăn thả bò sữa, anh phần lớn thời gian đi ra và đồng ý lên cho nó tỉnh dậy, con Tabi là người phụ nữ xinh đẹp người mẹ của nó.

Anh đã thoát khỏi hai đứa trẻ vào bathroom để đánh răng rửa mặt. Tabi và con gái nhỏ, Betsy một nhím một nhím lên tiếng bực tức theo chân anh.

Thời gian thay quần áo cũng tốn kém không ít thời gian, cô nào cũng đi ngủ, chỉ một quần áo này để mặc cho mình để cái váy. Quần áo có bày nhiều bộ, mà mình lại mua cho hai con Tabi và Betsy hào hứng làm nhím đang đồng ý trả lời quần áo mình mua chúng cho anh biết để bao giờ.

Anh Bông là người đàn ông nghiêm túc, mai một có công, hai con này chỉ cần làm khi nào công việc không ít vì quá khó tính và kén chọn.

Một ngày trong cuộc sống

Tác Giả: Nguyễn Thanh Dũng
Thứ Năm, 28 Tháng 10 Năm 2010 08:00

Bây giờ thì hai cô bé đã tận hưởng hết nỗi vui, chúng tôi đi giày và chuẩn bị.

Chỉ Bông cùng thóc dĩa thì đi m đó, chỉ lo cho thằng út Cu Tí, thay tã lót, quần áo và cho nó bú một bình sữa đầy, xong chỉ pha sữa n 3 bình sữa để vào giở để mang đến day care.

Nhà có 2 bathroom, chỉ thông thớt dùng cái còn lại.

Thì là cả nhà cùng ra xe, anh Bông chỉ cô con gái lớn Tabi đến nhà bà baby sit Brandy cách một block đường, chỉ c n a bà sẽ chỉ Tabi đến trường gần đó và trả đón về. Tabi sẽ ở nhà bà Brandy cho đến chiều về đi làm về.

Nó luôn cảm thấy nỗi dò xét tha m i khi chia tay về:

- Bà ơi, bạn đừng quên đón con nhé?

Anh cũng đến dò con:

- Con đến trường học ngoan nhé! Không bao giờ đến gần kẻ lạ một, nghe chưa?

Rồi hai bạn con nhìn nhau, cảm thấy buồn rầu nhìn một cuộc chia tay dài lâu không mong gì gặp lại.

Còn chỉ Bông, trên đường đi làm thì thành phố Ogden, Betsy và cu Tí “quá giang” m, ghé vào “day care” để chờ.

M con chia tay nhau để kiêu, có hôm giao con cho cô giở trẻ xong, chỉ Bông đi nhanh ra cửa

Một ngày trong cuộc sống

Tác Giả: Nguyễn Thanh Dũng
Thứ Năm, 28 Tháng 10 Năm 2010 08:00

Nhà ma đầu i, nhà ng có hôm không k p vì con Betsy đã nhanh tay h n, túm l y váy ch , làm nũng khóc lóc, khi n cô gi tr ph i b Betsy lên d dành và đ a đ ch i cho nó.

Hay có hôm th ng cu Tí nhìn theo m khóc m u và gi tay đòi b ...

Nh ng hình nh “th ng tâm” đó theo ch đ n s làm, khi n ch mong sao 8 gi làm vi c trôi qua mau đ đ c đón hai con v nhà.

Nhà có 5 ng i mà m i ngày chia tay m y ngã, đ ng ai n y đi. Giá mà có ông bà n i, ngo i thì đ cho anh ch Bông và 3 đ a tr , ti t ki m đ c 1,500 đ ng ti n tr day care và baby sit m i tháng ch ít gì.

Giao “c a n” xong, anh ch yên chí đ n n i làm vi c. Ch h ng B c, anh h ng Nam, nh hai cánh chim bay đi tìm m i đ nuôi s ng gia đình, con cái.

Ch th ng con, th nh tho ng vào gi lunch g i vào day care h i thăm chúng, ch không mu n g i th ng xuyên m i ngày vì bi t ng i ta b n r n, trông bao đ a tr , ph huynh nào cũng quan tâm đ n con mà g i vào thì các cô gi tr thì gi đâu, tâm trí đâu mà trông lo cho con mình?

Nh ng không ph i ngày nào cũng bình yên, có hôm ch đang làm vi c thì cell phone ch reo lên, day care g i, hôm thì Betsy nóng s t, lúc thì th ng cu Tí ho hen. Th là ch ph i xin ngh làm, đ n day care đón con v s m.

Nh ng ngày ngh phép c a ch dành d m t ng gi , ch ng ph i đ ngh ng i, th nh th i nhà, mà đ lo cho lũ con.

Tr c kia gia đình ch s ng Salt Lake City, g n n i anh làm vi c, n i ch làm vi c thì xa h n nhi u, ch ph i lái xe đ n m t đ a đ m và đi carpool đ n thành ph Ogden.

Một ngày trong cuộc sống

Tác Giả: Nguyễn Thanh Dũng
Thứ Năm, 28 Tháng 10 Năm 2010 08:00

Khi cụ Tí sắp chào đời, nhu cầu nhà ở tăng lên, anh chọn đi tìm một căn nhà khác rộng hơn, ở gần Salt Lake City và Ogden, để mọi người đi mua đồ đạc trong tủ quần áo của mình làm việc, chọn không phải đi quá xa, cái công việc “bất công” mà chọn cho thời gian này.

Ai mà chọn có một căn nhà lý tưởng trong đó? Sống ở núi Utah nên chọn đã từng mua một căn nhà trên núi. Đi đâu đi đâu cũng có núi, chọn hay nhìn lên những ngôi nhà mọc trên núi mà thêm khát khao.

Chọn đã nói với anh:

- Ở trên núi mình sẽ tha hồ nhìn mây bay hay ngắm sao trời, và cũng thú vị khi nhìn thành phố bên dưới, từng ngôi nhà cối phù hoa kia dưới tầm tay, bé nhỏ dưới chân mình..

Anh chọn nhún vai không để ý kiến, vì nếu trái ý với anh biết chắc là mình sẽ thua. Nhưng một hôm anh nhận được đi dạo mát, chọn chọn đi qua khu vực để mua đồ đạc làm cho ngạc nhiên. Thì ra, anh đang chọn chọn ở Eaglewoods, khu nhà sang trọng đẹp trên núi ở North Salt Lake.

Chiếc xe quanh co ngoằn ngoèo lên dốc, những ngôi nhà dần dần hiện ra trước mắt chọn, bên cạnh chọn, mà từ khi nào đó nghe được tiếng chọn chọn nhìn chúng như một huyền thoại xa xôi.

Những ngôi nhà to đẹp, những công viên cỏ xanh và sân golf sang trọng chọn chọn khác gì những khu phố đẹp phố, chọn khác nhau với trí tuệ cao, thế mà nhà ở trên núi đắt hơn hơn.

Hai vợ chọn chọn xuống xe đi dạo quanh, chọn Bông hân hoan nhìn những đỉnh núi gần đó và ngắm nhìn trời xanh. cảm giác thú vị tan biến ngay khi nhìn con đường mình đang đi:

- Anh ơi, càng lên cao đường càng dốc như thế này bất tiện quá, trẻ con không thể chọn chọn xe đẹp rong chơi, ngay cả người đi không chọn chọn, xe đẹp cũng có thể lao xuống dốc.

Một ngày trong cuộc sống

Tên: Nguyễn Thị Thanh Dung
Số: 7913; Ngày: 28 Tháng 10 Năm: 2010 08:00

- Bây giờ là mùa Hè, nhìn mây, núi đẹp lắm. Nhưng em có biết là vào mùa Đông những người nhà giàu này sẽ vứt vứt những thứ nào không? Trên núi cao đương nhiên là những chiếc tủ quần áo, những chiếc vali thay loa loa bánh xe "Snowtire" và gắn dây xích vào bánh xe để lên xuống núi cho khỏi trượt. Em có thích thú không?

Chị nhận công việc:

- Không anh ạ.

Đến một chỗ cao nhất hai vị chị đang lái đi để chị Bông ngắm nhìn thành phố phía dưới, gió thì lồng lộng, phố xá quay cuồng theo dòng xe cộ bé nhỏ di chuyển ngược xuôi làm cho chói sáng cả một mùa, phố phường vào tay anh, làm những người ngắm gió có thể thấy chiếc bay xuống chân núi bất cứ lúc nào.

- Anh cho em xuống đi, em sợ quá !

- Khoan đã, có công lên đây em có những gì đi. Ở kia có bán nhà, mình ra xem nào...

Anh rút một tờ quảng cáo bán nhà trong chiếc túi treo ngay bên cạnh cái túi "For sale" và đưa chị nhìn, hỏi chị có muốn mua nhà và xuống giá thấp hơn thì trả công chỉ trăm ngàn đồng.

- Đói hỏi giá này. Em có muốn mua không?

- Không anh ạ !

- Ở kia, em từng yêu thích ngôi nhà trên núi mà?

Một ngày trong cuộc sống

Tác Giả: Nguyễn Thanh Dũng
Thứ Năm, 28 Tháng 10 Năm 2010 08:00

Chị quyét liệt:

- Mà hình có biết nhà gia em cũng không thềm, bây giờ em mới biết sống trên núi cao chứ thì chóng mặt, cảm lạnh, và yểu tim chết sống, chứ sống sống gì, lại biết tên nhà, mới khi thì u món gì, phải xuống núi, vào thành phố thì gian nan.

Anh lái xe chậm chậm xuống con đường dốc, chậm thôi mà thận kinh chế vịn căng thẳng, lo sợ xe sẽ lao xuống dốc mất thôi. Dốc đường quanh trên núi anh chỉ thấy có nhiều bóng bán nhà, không biết vì sao hình nghĩ thì bị kinh tế khó khăn hay vì hình nghĩ hình nhân đã ngăn ngấm nhà trên núi?

Xuống thì đường phố chỉ cảm thấy an lành và nhà nhà mới bao.

Thì là thì hôm đó ngôi nhà ở trên núi đã thì đường bực ra khỏi cuộc đời, và chỉ đã chỉ căn nhà ở thành phố Centerville này.

Ngôi nhà có lầu, sân vườn rộng rãi, hàng rào bóng vinyl màu trắng vàng và xinh đẹp. Bên hông nhà là một sân rộng để đậu xe RV, khắp cả khu phố này nhà nào cũng có sân rộng để đậu xe RV như thế. Ông builder có "hoang tưởng" không? Làm như ai cũng giàu và thích sống xe RV.

Anh Bông đã hỏi:

- Em có muốn mua trợ góp một cái xe RV để thoải mái đi chơi đây đó cho le lói không, cho thoải mái tính mà mình và lãng mạn cả em không?

- Căn nhà trên núi đã làm em vui mừng rồi, em không muốn mua cái xe to khang để chỉ tốn tiền sân nhà và đường phố. Hình nghĩ hình nhà giàu chỉ rúc vào thân, hình mua xe RV, mua tàu thuyền, và cả máy bay như để lái máy, bao nhiêu cả máy bay như bóng rọi đời, như anh chàng John Kennedy Jr. Thì cả bóng thì mua vé máy bay thì hình mới như đám dân quen biết

Một ngày trong cuộc sống

Tên: Nguyễn Thị Thanh Dung
Số điện thoại: 0913 259 10 259, ngày 10/08/2010 08:00

Mình thức mà sống, lên máy bay ngày một gần là tôi nghĩ, xuống máy bay còn để cô tiếp viên thân ái chào đón tôi và nói cảm ơn.

Buổi chiều anh Bông về trước nhà, anh đón Tabi về thì nhà tôi cũng mang hai đứa kia về. Cả nhà đoàn tụ sau buổi chia xa.

Giây phút buổi sáng chuồn bỏ rồi khi nhà về và cau có nhớ bao nhiêu thì chiều vui vẻ, rộn rã, và vui vẻ bấy nhiêu.

Hai buổi chiều hôm qua cho các con, Tabi và Betsy đùa nghịch mãi trong bồn tắm với máy chú vịt con bằng nhựa màu vàng, chơi chán hai đứa mới đi ra.

Chị Bông thay đồ cho chúng sau khi đã xoa lotion thơm tho.

Khi chị Bông ngủ thì lúc Tabi về ăn miến chip và kẹo chuyển nhè thong ngày:

- Mẹ ơi, một cái tivi nhà bà Brandy bên không coi được, chúng con phải coi cái tivi ở dưới basement.

- Thà!

Một ngày trong cuộc sống

Tên: Nguyễn Thị Thanh Dung
Số: 13/2010, ngày 28 tháng 10 năm 2010 08:00

Nó kể về bà babysit của nó:

- Một ngày, hôm nay bà Brandy cho con đi học mà không làm dây seatbelt cho con, con không thích bà Brandy nữa.

Tabi đã quên đeo dây seatbelt mỗi khi ngồi xe rồi. Chị Bông quát gù:

- Đeo dây nhấc nhấc bà ơi.

- Một ngày, bà Brandy cho con ăn một cái hotdog mà không microwave như mẹ đã làm.

Chị Bông nhìn hàng giờ:

- Thờ à!

- Một ngày, bà Brandy cãi nhau với chồng..

Chị Bông bắt đầu sụt sùi:

- Sao con biết chuyện như thế này?

- Họ cãi nhau to tiếng, mẹ y đưa con nít từ basement chạy lên nhà ngồi coi luôn.

Bà Brandy babysit 5-6 đứa trẻ con, cùng với Tabi, thì là lũ trẻ đáng ghét coi ông bà chủ nhà

Một ngày trong cuộc sống

Tên: Nguyễn Thị Thanh Dung
Tháng: 10, Năm: 2010, Ngày: 08:00

cãi nhau, họ gặp nhau sống đời họ cần phim hoạt hình trong tivi.

Chị Bông nói với chị:

- Con Tabi nhà mình lạnh quá, chuyện gì ở nhà bà Brandy nó cũng biết và theo theo với mình anh.

- Trông con mà, thấy sao thì nói vậy thôi.

Chị Bông gật đầu:

- Nếu thế thì nhà mình có chuyện gì nó cũng kể cho bà Brandy rồi?

Đúng lúc đó thì Tabi kể tiếp:

- Rồi ông bố đi ra ngoài, còn bà Brandy thì ngồi khóc hu hu. Con nói bà đừng khóc nữa, hãy bắt chồng mình cháu đã tóm lấy bố cháu và bắt rửa bát, lau nhà, mọi khi hai người cãi nhau.

Anh Bông kêu lên:

- Hèn gì cháu nay anh đón Tabi, bà Brandy cứ nhìn anh tím tím cười làm anh thấy cảm ơn mãi chồng mình cháu chuyện gì?

Tabi vẫn thao thao kể chuyện không bao giờ dứt:

Một ngày trong cuộc sống

Tên: Nguyễn Thị Thanh Dung
Thị trấn: Núi Thành, 28 Tháng 10 Năm: 2010 08:00

- Con kể cho bà Brandy biết rằng bố khỏe lắm, bố mẹ sai làm đồ ăn vặt trong nhà...

Anh Bông rên rỉ như con chim bị thương:

- Thôi chết anh rồi, mất mất anh rồi !!

Chị Bông nghiêm mặt dặn con:

- Tối giờ trở đi con không được kể chuyện gì ở nhà mình cho kẻ khác, nghe chưa?

Cố nhà quây quần ăn bữa cơm chiều, phòng ăn có cửa kính nhìn ra vườn sau, mùa nào cũng như vậy. Hai cô con gái anh có thói quen nhìn thấy bố ở trên hè êm đềm và đằm đằm con chim bay từ cành cây này sang cành cây kia, rồi rúc mình trong đám lá xanh tươi. Hay trong buổi chiều cuối mùa Đông như hôm nay, tuy nhiên không rõ là nhà anh ngửi thấy mùi nhàn nhàn làm mờ cửa kính và thắp một củ đèn sưởi đang chờ đợi gió Xuân về.

Cơm nóng canh nóng, nên dù tài năng bố mẹ chị Bông cũng chẳng tài ba xuất sắc gì cũng làm cơm nhà ngon miệng.

Ăn xong Tabi và Betsy ra mời đi coi phim hoạt hình, nhà bố mẹ cable nên lúc nào cũng có phim hoạt hình phục vụ cho sở thích của chúng, còn hơn là chúng lôi giầy bút ra vẽ vẽ tìm lum và tranh giành, cãi nhau chí choé, bố mẹ ra làm trung tài, chia đôi chuyện, chia rãnh giữa hai nhà hàng xóm không xảy ra nhau. Nhưng chuyện mất lúc sau chúng lại so sánh vào nhau, hai kẻ thù lại hòa bình nhanh chóng.

Còn thằng cu Tí bú thêm một bình sữa, ăn no tằm mát nên nó mồm chửi nhi nhô mặt mình, thằng nhóc đang chờ Bông lại "ghé" vào "nói chuyện" vài câu cho nó không cảm thấy "bỏ rơi".

Một ngày trong cuộc sống

Tên: Nguyễn Thị Thanh Dung
Số điện thoại: 0913 259 28 10 Ngày gửi: 2010 08:00

Đây là lúc hai vợ chồng làm việc cả mình, anh Bông kiếm nhúng lá thối nhối trong ngày, thì nào cũng thì thỉ thỉ sang mặt bên, thì vợ vờn, quàng cáo thì vọt ngay vào thùng rác cho rảnh mặt.

Chị Bông dọn dẹp nhà cửa, làm vài việc vặt cho đỡ nhàn khi trở về. Chị nhấc nhấc anh:

- 9 giờ rồi kia, anh cho hai con đi ngủ kẻo mai dậy không nổi.

Anh triu mến gọi hai con:

- Đi đánh răng nào hai con gái yêu của bố.

Tabi và Betsy vờn say sưa coi hoạt hình không hề nhúc nhích. Lúc anh Bông nói nhấc nhấc cứt lá khoai.

Anh phìi dĩa ngọt:

- Nếu hai đứa ăn xong rồi, weekend này bố không cho đi mall.

Đồ chích ăn, anh lúi xuống giởng ...ăn nhè và kẻo lẻo công lao:

- Thôi, làm ơn đi ngủ cho bố nhè, bố cũng cần ngủ sớm để mai đi làm kiếm tiền nuôi các con, cho các con đi mall chớ.

Tabi và Betsy thích đi mall vào cuối tuần, chồng phìi có nhu cầu mua sắm gì, mà chị thích đám đông vui vẻ nhè nhè p, đống cứt i con ngả sứt quay vòng vòng trong khu giởi trí của trẻ

Một ngày trong cuộc sống

Tên: Nguyễn Thị Thanh Dung
Số: 7913; Ngày: 28 Tháng 10 Năm: 2010 08:00

con họ tốt này đến tốt khác, và nhất là sau khi rong chơi một chút ở bên ngoài đến food court ăn uống nhàn nhàn thích.

Đền tiền đi, đền nợ bắt lên, Tabi và Betsy gặp chung giờ. Trúng khi anh Bông ra khỏi phòng, Tabi hỏi:

- Hôm nay là thứ mấy hả?

- Thứ Tư, còn hai ngày nữa mới là thứ Sáu.

Anh hiểu ý Tabi quá, nó mong chờ ngày thứ Sáu. Đó là một ngày tuyệt vời, ngày làm việc cuối cùng trong một tuần của bên mình, nó và Betsy sẽ tha hồ thức khuya coi tivi hay đùa chơi mà không hề bận rộn chút nào. Khi cuộc vui chập chững tàn, và ngày mai thứ Bảy muộn thức dậy giờ nào cũng được.

Bên mình cũng thế, cả nhà nhàn nhàn nghỉ ngơi phút để ăn ngủ thoải mái theo ý mình.

Hai đứa đang giành nhau chăn gối và xí chằm nhảm ít nhất thì ngủ, rồi chúng cười rúc rích với nhau về câu chuyện hôm qua và coi lúc này, nên trong giấc ngủ của chúng có cả niềm vui và những giấc mơ đẹp nhất.

Anh chị Bông cũng đi vào giấc ngủ sau một ngày lo toan cho cuộc sống, và sáng sớm mai tiếng chuông đánh báo thức vang lên gọi cả nhà dậy cho một ngày mới bắt đầu.